

BARIŞ BIÇAKÇI
Baharda Yine Geliriz

BARIŞ BIÇAKÇI 1966'da Adana'da doğdu. Hüseyin Kıyar ve Yavuz Sarıalioğlu ile birlikte Ocak 1994 ve Ekim 1997'de iki şiir kitabı yayımladı. İletişim Yayınları'nca yayımlanan kitapları: *Herkes Herkesle Dostmuş Gibi* (2000), *Veciz Sözler* (2002), *Aramızdaki En Kısa Mesafe* (2003), *Bizim Büyük Çaresizliğimiz* (2004), *Baharda Yine Geliriz* (2006), *Bir Süre Yere Paralel Gittikten Sonra* (2008), *Sinek Isırıklarının Müellifi* (2011), *Seyrek Yağmur* (2016).

İletişim Yayınları 1142 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 157

ISBN-13: 978-975-05-0393-1

© 2006 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-9. BASKI 2006-2015, İstanbul

10. BASKI 2016, İstanbul

EDITÖR Murat Gültekingil

KAPAK RESİMLERİ VE TASARIMI Ali Osman Coşkun

KAPAK UYGULAMA Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Belce Öztuna

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

BARIŞ BIÇAKÇI

Baharda Yine Geliriz

İÇİNDEKİLER

Yaz Gecesi Gökyüzü	7
Öğleyin Gelenler	11
Şehir Rehberi	15
Berberde	17
Dört Numaranın Yaptığı En İyi Şey	21
Şehir Rehberi	25
Herkes Masum	27
Göl Kıyısında	31
Şehir Rehberi	35
Küçük Taşlar	37
Balkon Temizliği	41
Şehir Rehberi	45
Demetevler İkili	47
Baharda Yine Geliriz	51
Şehir Rehberi	55

Deli Eşegin Akıllı Sıpası	57
Ben Tedirgin	61
Şehir Rehberi	65
Anlamayan Kadınlar	67
Pastanede	69
Her Şey Gün Gibi Ortada	73
Şehir Rehberi	77
İki Kişi Ölümden Korkuyoruz	79
Duvar Saati	81
Şehir Rehberi	85
İyilikseverler	87
Mithat İçin Kaygılanıyorlar	91
Şehir Rehberi	95
Süprüntü	97
Büyükbaba	99
Eve Dönerken	103
Şehir Rehberi	108

Yaz Gecesi Gökyüzü

Durakta Mahir'e rastladım. O da sarhoş. Son otobüsü kaçırmışız. Mahir, köprünün altundayken, otobüsün Adliye'nin önünden sağa döndüğünü görmüş.

“Niye bekliyorsun öyleyse?” diye sordum.

Kollarını iki yana açıp, “Bilmem!” dedi, başıyla durakta oturmuş bekleyen iki adamı gösterdi. İkisinin de ağzında sigara; dosdoğru karşıya, fakültenin karanlık bahçesine bakıyorlar. Hiçbir şey beklemiyor gibiler. Oturuyorlar.

Kaldırıma bir taksi yanaşmış; şoförü dışarıda sigara içiyor. Bizden iş çıkmayacağını düşünüyor olsa gerek. Belki de pazarlık yapmaya kalkışmayalım diye ilgisiz davranıyor.

“Ulus'a doğru yürüyelim,” diyorum, “hem biraz açılırız.”

Mahir sadece sarhoş değil, sıkıntılı da sanki. Ben de içtim ama rahatlayamadım.

Yalpalayarak yürüyoruz. Yolun karşısındaki okulların bahçelerinden ıhlamur kokusu geliyor. Mahir'in burnu tıkalı, kokuyu almak için uğraşiyor. Hafifçe sırtına vuruyorum.

“Boş ver!”

Lunaparkın ışıkları sönmüş. Gar ışıklı, güzel görünüyor.

Uzaklarda gökyüzünün koyu laciverdine karışan tepeler sokak lambalarıyla benek benek. Ay iyice yükselmiş, ufalmış.

Kiminle içtiğimi sordu Mahir. Yalnız olduğumu söyleyince üzüldü, elini omzuma koydu. O, liseli arkadaşlarıyla birlikteymiş. Yılda birkaç kez toplanıyorlar, biliyorum.

“Taşkınlık yaptın mı?” diye soruyorum, “Olay çıkardın mı?”

Gülüyor. “Bu akşam sakindim,” diyor, ama bana, “Bu akşam canım çok sıkkındı,” demiş gibi geliyor. “İstedğim hayat bu değil. Böyle bir hayat için mi uğraştık onca yıl!”

Başımda pis bir ağrı.

Elimdeki naylon dosyayı gösteriyor Mahir, “Nedir bu, iş mi?”

Hafta sonu evde biraz çalışmam gerektiğini söylüyorum. Başımı havaya kaldırıyorum. Ense mi ovuşturuyorum.

Mahir birden, “Otostop yapalım mı?” diye soruyor.

Opera'nın oradan Talat Paşa Caddesi'ne çıkıyoruz. Yıllar önce, uzaktan tanıdığımız biri bize, başparmağı kaldırarak değil, avuç yere bakacak biçimde eli aşağı yukarı sallayarak arabaların daha kolay durdurulacağını söylemişti. Mahir kolunu uzatıp onun söylediği gibi elini sallıyor. Bir yandan da bana bakıp gülümsüyor...

Ön tarafında üç kişinin sıkışmış oturduğu eski bir kamyonet duruyor. Mahir şoförle konuşurken kamyonetin arkasındaki büyük mavi bidonları, bidonlara yaslanmış oturan bir adam ile on yaşlarındaki çocuğu görüyorum. Baba oğullar galiba.

Kamyonetin kasasına tırmanıp selamlaşıyoruz. Biz oturunca adam kasaya vuruyor. Kamyonet sallana sallana hareket ederken rüzgâr bizi her yerimizden sarıp sarmalıyor. Başımızın üzerinden ağaçların yemyeşil dalları, sokak lambaları ve gökyüzü geçiyor. Ferahlıyorum. Mahir de neşeleniyor.

“Yolculuk...” diyorum.